

[Bladt.]

meget udførlige og giver en udmærket orientering, og det takker jeg den højtærede minister for. Jeg opfatter lovforslaget som velegnet til sit formål. For mig at se er det helt i sin orden, at regeringen nu har taget initiativ til at bremse den uheldige udvikling, vi er inde i, og jeg kan på mit partis vegne tilsige en velvillig behandling af lovforslaget. Jeg vil dog mene det naturligt, at lovforslaget undergives udvalgsbehandling. I det udvalg, som for nogen tid siden — det var i december måned — behandlede udlånsloven, var man inde på forskellige problemer, som det vistnok er ønskeligt at se på igen.

Niels Eriksen: Mit parti har støttet lovforslaget om opførelse af arbejderboliger på landet, siden det første forslag fremkom i 1938, og vort hovedmotiv har hele tiden været, at skulle vi opretholde normal erhvervsfordeling her i landet, og skulle vi modarbejde den tendens, der fra arbejderside har været til at søge mod byerne, da var det nødvendigt at skabe bedre boligforhold for landarbejderne. Loven har efter vor opfattelse virket godt; der er rejst mange — godt 8 000 — gode og ikke mindst billige boliger. Det blev vi vel i særlig grad klar over, da vi havde udlånsloven til behandling for kort tid siden og i udvalget meget nøje gik tingene igennem og så, hvor billigt der i virkeligheden blev bygget efter denne lov sammenlignet med alt andet boligbyggeri.

Motiveringen for det foreliggende lovforslag er jo, at der sker handler med husene. Ejeren kan i henhold til den nugældende lov blive frit stillet med hensyn til handel, når han indfrier statslånet, og så kan husene erhverves af folk, som man oprindelig ikke havde tiltænkt disse huse. Jeg vil dog tro, det drejer sig om relativt få huse — det kan vel kun være dem, der er bygget i de allerførste år.

Mit parti og jeg er principielt tilhængere af, at staten i størst mulig udstrækning bliver frigjort for sine forpligtelser indenfor bygge Lovgivningen — de er efter min mening allerede altfor store — men jeg erkender, at der er et særligt problem her, fordi der hele tiden har været et ganske bestemt formål med denne lovgivning. Vi vil derfor

gerne undersøge dette problem nærmere i det udvalg, der nu vil blive nedsat, og resultatet af denne undersøgelse vil være afgørende for, hvordan mit parti vil stille sig til lovforslaget. Jeg skal derfor ikke gå i enkeltheder ved denne lejlighed, men kun sige, at vi på forhånd — som altid — er velvilligt indstillet overfor denne lovgivning. Vi vil dog, som sagt, i udvalget gerne se nærmere på, hvordan det i virkeligheden ligger, hvor mange det kan dreje sig om, og om det overhovedet er nødvendigt at gribe til foranstaltninger som de her foreslåede.

Fibiger: Jeg har altid været vel tilfreds med denne lovgivning om oprettelse af arbejderboliger på landet, som blev påbegyndt for snart en snes år siden. Det har i de år, der er gået, vist sig, at man har kunnet opføre disse boliger til en rimelig pris, langt billigere, end man har kunnet bygge efter den anden byggestøttelov, vi har, og vi har derfor været tilhængere af at fortsætte med denne lovgivning.

Det foreliggende lovforslag griber jo i nogen grad ind i dispositionsretten for de mennesker, der har fået disse boliger. Naturligvis kan det ikke være meningen, at landarbejderne, når man opfører bygninger til dem til billige priser, til billig rente, skal stryge fortjenesten, når konjunkturerne er gunstige; men jeg er nu alligevel ikke sikker på, at den højtærede landbrugsminister med den foreslåede ordning har fundet det helt rette, om ikke administrationen bliver for stor i forhold til det, der opnås. Jeg kunne godt tænke mig, at man kunne gå andre veje for at undgå, at de landarbejdere, der har fået bygninger og inventar, skal få nogen konjunkturgevinst, og det vil jeg gerne drøfte med den højtærede landbrugsminister i det kommende udvalg; måske vi kunne finde frem til en ordning, hvorved staten fik mindre med tingene at gøre. Det er jo ikke ukendt, at mit parti ikke ønsker, at staten skal blande sig ind i mere end højest nødvendigt, og hvis man kunne finde en løsning, hvorved de private i højere grad selv kunne ordne disse spørgsmål, tror jeg heller ikke, den højtærede landbrugsminister ville have noget imod det.

Vi vil imidlertid gå til udvalgsarbejdet med god vilje. Også vi ser, at der her er et